

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 33.

Fjerde Session.

28de Møde.

Mandagen d. 6. December.

(Fortf.).

Formanden: Det vil erindres, at der paa et tidligere Stadium af Sagen er bleven gjort opmærksom paa, at Behandlingen af dette Lovforslag, for at dets Niemed kan opnaaes, maa være tilendebragt inden Terminen. Dette kan ikke skee uden ved en extraordinair Behandling, og jeg har i sin Tid forbeholdt mig at fremkomme med Forslag om en saadan extraordinair Behandling af denne Sag. Jeg vil derfor nu tillade mig at foreslaae, at denne Sag foretages til 2den Behandling paa Onsdag og til 3die Behandling paa Torsdag, og at naturligtvis de Friste, som ere foreskrevne i Forretningsordenen med Hensyn til Undringsforslags Indgivelse o. s. v., modificeres derefter. Det er imidlertid en Afvigelse fra Forretningsordenen og kan altsaa kun vedtages med $\frac{2}{3}$ Stemmer. Jeg skal derfor nu lade afstemme, om Thinget billiger denne Afvigelse fra Forretningsordenen, nemlig:

at denne Sag foretages til 2den Behandling paa Onsdag og til 3die Behandling paa Torsdag, og at de ellers foreskrevne Friste modificeres derefter.

Ved den derefter foretagne Afstemning vedtoges dette eenstemmigt med 42 Stemmer.

Formanden: Jeg skal i Genhold hertil bede om, at de Undringsforslag, som maatte ønskes stillede til Sagens 2den Behandling, maae blive afgivne til mig inden iaften.

Vi gaae derefter over til den næste Sag paa Dagsordenen, som angaaer Forslag til Lov om Fritagelse for stemplet Papirs Brug til de Obligationer, som af Kjøbenhavns Commune udstedes for et Laan paa $3\frac{1}{2}$ Million Rigs-

bankdaler. Det er til 1ste Behandling, denne Sag foretages.

Ordf: Jeg reiser mig ikke for at tale imod dette Lovforslag; thi uagtet vistnok Udskilligt kunde anføres til Fordeel for den Anstuelse, at Kjøbenhavns Commune ikke burde være aldeles fritaget for en moderat Stempel-Afgift i Anledning af et saa betydeligt Laan, maa jeg dog erkende, at de Grunde, som ere anførte til Fordeel for Lovforslaget, ere de overvevende. Hvad der imidlertid har foranlediget mig til at begjere Ordet, er nogle Omtringer, som den høitæredede Finantsminister har brugt paa et af Sagens tidligere Stadier. Han har nemlig udtalt, „at, da der ikke er nogen anden Stad i Landet, der er i det Tilfælde, at der for dens Vedkommende kan blive Spørgsmaal om at contrahere et Laan paa flere Millioner, altsaa om et Laan, der snarere kommer i Classe med et almindeligt Statslaan end med et simpelt Bylaan, vil der ikke lettelig blive Spørgsmaal om en lignende Begunstigelse for andre Communer.“ Nu er det vistnok saa, at der ikke lettelig vil være nogen anden Stad her i Landet, som kunde tænke paa at reise et saa betydeligt Laan, men der kan dog blive Spørgsmaal om Laan, som de enkelte Communer kunne behøve, og som i Forhold til Communernes Størrelse og Indvaanernes Antal ere ligesaa betydelige for Communerne. Dersom saaledes, for at jeg skal nævne nogle Exempler, Odense Commune skulde behøve et Laan af 300,000 Rbd., eller Helsingør, Aalborg, Aarhus, Randers et Laan af 200,000 Rbd., eller Roskilde, Slagelse, Rønne, Svendborg, Viborg og Fredericia et Laan af 100,000 Rbd., saa ere disse Laan for de nævnte Communer af ligesaa stor Betydning, som nærværende for Kjøbenhavns Commune. Da der nu er forskellige betydelige communale Foretagender i